

(המשך ממחור 8)

לקבל מאת ממשלת ארצות-הברית של אמריקה עזרה צבאית על בסיס של החזר הוצאות. ממשלת ישראל, מצידה, קיבלה על עצמה את ההתחייבויות והערכויות: גדר שות לפני ביצוע עסקאות על פי ההוראות של אותו חוק.

במאמר שפירסם בידעות אחרונות, הודיע כי משה סנה כי קיומו של ההסכם, לא מנע העדר הספקה צבאית אמריקאית ליש"ר ראל במשך שנים ארוכות. כן קבע, כי מי עולם לא פורסם דבר ביטולו של אותו ההסכם.

מעניין, כי המנהיג הקומוניסטי, המתנגד לכריתת ברית-צבאית עם ארצות-הברית, לא מנה בהתנגדותו נימוקים מעמדיים או רעיוניים. הנימוק החזק ביותר שלו הוא: "ארצות-הברית היא כיום המעצמה האדירה ביותר בעולם. אבל היא גם חברה חולה מאוד, וקרנה בקרב עמי העולם אינה בסימן עליה. אפשר אפילו לומר כי המעצמה האמריקאית נתונה בתהליך של נסיגה. האם גם תהיה לטוח ארוך ההתקשרות עם ארצות-הברית לטובתה של ישראל?"

המלחמה

התשה ימית

בין מדינות ערב לבין מדינת ישראל נשמרת שביתת-הנשק. אולם במלחמת ה'תש"ה שמהלים ארגוני המחבלים הפלסטינים נגד ישראל, נפתח השבוע שלב חדש. אחרי שהכריחו את ישראל לשמור ולחשוש לכל מטוס ישראלי, בכל מקום שהוא נוחת או ממריא ברחבי העולם; אחרי ש'אילצו את ישראל לאבטח ולדאוג לבטחון נציגיה בכל הנציגויות והמוסדות בהם הם פועלים ברחבי העולם, נפתח השבוע ה' שלב שנועד להתיש את כוחה ועיגונה של ישראל בשמירה גם על נתיבי הים שלה.

רק גם מנע אסון, כאשר המיכלית קורל טי, המניפה דגל ליברלי, הותקפה ביום ה' שישי השבוע, בעת שהצתה את מיצר באבי אל-מאנדב, המפריד בין ים סוף לאוקיינוס ההודי. האונייה, המיוצגת על-ידי חברת אל-ים שבבעלות קונצרן דיסקונט, היא מ'בילה קבועה של דלק גלמי לצינור הנפט באילת. אילו הייתה אחת מעשר פצצות הבזוקה, שנורו לעבר המיכלית מתוך סירת מירוץ, פוגעות במיטען הדלק שלה, היה זה סופם של האונייה ו'ציחתה.

במקרה כזה הייתה מתחייבת פעולת תג' מול ישראלית, שיתכן והיתה גורמת לחי' דוש פעולות האיבה.

הצ'הרה ל'גוחכת. המזל, וההסנות של ממשלת ישראל, הם שמנעו התפתחות הרת אסון. שכן, ממשלת ישראל הטילה איטול על תקיפת המיכלית, עד ליום ר' שון בערב השבוע. הסיבה לכך הייתה טיפ' שית בתכלית. משהו מיועצי ראש-הממש' לה טען כי מוטב יהיה שהפירסום הרא' שוני על תקיפת המיכלית, שילווה במחאות קולניות, יבוא מצד ליברלי, שאת דיגלה מניפה המיכלית.

לרוע המזל, לא הבין נשיא ליברלי, טאב' מן, את שיקולה של ממשלת ישראל ולא הפסיק את חופשת סוף השבוע שלו כדי לחוש לעזרתה. כאילו שמחאה ליברית ה' תה עשויה ליצור רושם שהמיכלית ש' הותקפה אינה קשורה בישראל.

וכך, באיחור, כשהיא גוררת תגובות של אייבה בגלל האיטול המטופש, החלה יש' ראל להתועק את דעת-הקהל העולמית כ' גד להתבלבלות החדשה לחופש השיט בנתי' בי הים.

האיומים שהושמעו השבוע בישראל, כ' אילו נסיון תקיפה נוסף במיצר הג'ון בי שליטת הפופוליקה של דרום תימן, עשוי לגרור תגובה ישראלית צבאית במרחק זה. היו מגוחכים.

יותר מכל הכרזה ישראלית אחרת, האי' רה תקיפת המיכלית באור מגוחך את הכ' רותו המפורסמת של משה דיין כי הוא מעדיף את שארם אל-שייך בלי שלום על פני שלום בלי שארם. היא הוכיחה כי הח' זקת שארם, בלי שלום, עדיין אין בה כדי להבטיח את חופש השיט לאוניות ישראל בים סוף.

לו בויאר, מולנוימיליונר אמריקאי בן 73, התובע להניח ללוסקי להישאר בארץ - מחור מזה שנתיים אחרי גולדה מאיר

הצעת נשואין לראש הממשלה

כ אשר שר שרתחון הפני, לייבסקי נאן, את סגנות האבה הפינית שלוש שושנים, לכבודה של גולדה מאיר, בסעודה שנערכה בשולי הועדה הסוציאליסטית ש' נערכה בחודש שעבר בהלסינקי - ראו בכך רבים מחוה יודותי לישראל. גולדה עצמה, הגיבה נרגשת על שיר ה' אבה שהושר לה בפומבי וכה לפירסומת בינלאומית: "זה היה נחמד... לוא היה לי קול הייתי מחזירה לו בשיר. יש גב' רים האומרים זאת בפרחים. לייסקינאן אמר זאת בשירה."

אבל לפחות אדם אחד בישראל יכול היה לחוש רגשי קנאה על שגבר אחר מביע רג' שי אבה בפומבי לגולדה. כי בעוד העולם כולו רואה בגולדה מאיר ראש-ממשלה נמ' רצת של מדינה במצב מלחמה; מדינאית קשוחה; עסקנית מפלגתית; או "הגבר" היחיד בממשלת ישראל - מתייחס אליה אותו אדם כאל אשה וידידה.

ואם יש לגולדה מאיר חיים פרטיים מחוץ למיסגרת עיסוקיה הממלכתיים והציבוריים, הם מתנהלים בחברתו של גבר זה. גולדה היא כיום בת 73. זהו גם גילו של ידידה האלמוני, המבוגר ממנה בארבעה חודשים בלבד. מובן שבגיל כזה אין לדבר על יח' סים רומנטיים במובן המקובל של המילה. אבל יש הרבה מן הרומנטיקה באותם יחסי ידידות עמוקים, הערצה והבנה הדדית, ה' שוררים בין גולדה לבין אותו גבר.

סיפורם של יחסי ידידות אלה ידוע ל' מעטים בלבד, הנמנים על מקורביה של גול' דה. גילויים עשוי להוות הפתעה נעימה ל' כל אלה הסבורים כי מלבד הממשלה, ה' מפלגה, המשפחה או מטבח, אין לגולדה חיים פרטיים.

מחוי לתפקיד

גולדה מאיר משולבת זרוע עם ידידה הקרוב, המיליונר ה' אמריקאי לו בויאר, כפי שצולמו באחת מסעודותיהם המשו' תפות בפונדק הגולש בעין'כרם, ליד ירושלים. עדי ראייה, שראו אותם בעת נגישותיהם הפרטיות, מציינים כי הם אינם מסתירים את גילויי החיבה ההדדיים האחד לשנייה.

למה בכל הזדמנות שרק ניתנת לו, לעיתים נוהגים גולדה ולו לצאת לסעוד יחד. לרוב הם עושים זאת בפונדק הגולש בעין'כרם, מסעדה אינטימית ואקסלוסי בית, המכילה ארבע שולחנות בלבד וה' ידועה בטיב מאכליה. לפעמים מצטרפים אליהם לסעודות אלה יועצה המדיני של גולדה, שמחה דיניץ ואשתו.

לדברי מקורביה של גולדה, הרי למרות יחסיה הקרובים עם לו בויאר, היא הופ' תעה בעצמה כאשר יום אחד, כשהיתה כבר ראש-הממשלה, הציע לה לו בויאר נישור' אין. האם הוא הציע לה זאת ברצינות, או כהתבדחות? גולדה על כל פנים, קיבלה את דבריו כמחמאה, נשקה אותו בחיבה. אולי, כשתפרוש מתפקיד ראש-הממשלה, תהיה מוכנה לחשוב על נישואין.

מה גם שיחסים כה חברותיים ויפים, כשם שנקרמו בינה לבין בן גילה האמריקאי, אינם זקוקים לגושפנקא של הרבנות, הכרוכה בפירסומת מטרידה ומזוותרת.

גולדה עצמה הייתה נשואה פעם אחת בחייה, למאיר מאירסון, עמו התחתנה ב' ארצות-הברית כשהיתה בת 19.

מי הוא מחזרה המיסתורי של

הגברת ראש-הממשלה? מי הגבר שלכבודו תערוך גולדה מאיר מסיבת יום-הולדת? עשמו תאז לארוחות משותפות במסעדות אינטימיות? שלא תה' סס לשפון בפניו את ליבה, או לשלב עמו זרועות בפומבי כווג נאהבים צעירים? זהו לואיס ("לו") בויאר (מתחרו עם תייר), מולטימיליונר יהודי אמריקאי, מגדור' לי התורמים לישראל, הניצב זה שנים רבות בראש מפעלי המלחת השונים למען ישראל.

לו בויאר בן ה'73, הוא יליד סאן פרנ' ציסקו, אולם מקום מושבו ופעילותו היא לוס אנג'לס. את כספו ותהילתו עשה בו יאר כנשיאה של חברה קבלנית לבניין, שבנתה בארצות-הברית ערים שלימות, ר' נחשבת לחברת הבנייה הפרטית הגדולה בי יותר שהוקמה אי-פעם בארצות-הברית. נ' סף לחברה זו הוא נשיאן של מספר רב של חברות פינאנסיות ובנקאיות, שמפעילות ממשית בהן פרש רק לפני מספר שנים, בעת שהתמסר כולו למפעל הבנונת למען ישראל, שהוא יו"ר חבר הנאמנים שלו.

מאז תחילת שנות ה'60 מבקר לו ביש' ראל מספר פעמים בשנה, וזכה לקבלת פנים ממלכתיות ומסביבות גן מפוארות, כ' יאות למעמדו. מלבד הכספים שהוא מגייס עבור ישראל, הוא תורם לישראל גם הר' בה מיליונים משלו. עוד ב'1965 תרם סכום של 4.5 מיליון ל'י להקמת בתי'ים תכונים על שם מאי בויאר, אשתו המנוחה. הוא